

5 ilmneb, et nõukogu on institutsioon, kes annab loa lepingutele alla kirjutada ja neid ajutiselt kohaldada. Seega oleks otsuse pidanud vastu võtma üksnes nõukogu ja mitte ühtlasi ka nõukogus kokku tulnud liikmesriigid.

4. Teine väide, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmisega rikkus nõukogu ELTL artikli 218 lõiget 8 koostoimes ELTL artikli 100 lõikega 2, mille kohaselt teeb nõukogu otsuseid kvalifitseeritud hääleteenamusega. Nõukogus kokku tulnud liikmesriikide otsus ei ole nõukogu otsus, vaid otsus, mille on vastu võtnud liikmesriigid kollektiivselt kui valitsuste liikmed ja mitte kui nõukogu liikmed. Niisugune akt nõuab oma olemuselt ühehäälsust. Selle tulemusena, käsitledes mõlemat otsust ühe otsusena, mille peab vastu võtma ühehäälselt, jääb ELTL artikli 218 lõike 8 esimeses lõigus kirjeldatud kvalifitseeritud hääleteenamuse nõue ilma oma sisust.
5. Viimane väide, et nõukogu rikkus asutamislepingute eesmärke ja lojaalse koostöö põhimõtet, mis on sätestatud EL lepingu artikli 13 lõikes 2. Nõukogu oleks pidanud kasutama oma pädevust nii, et ei kaldutaks kõrvale liidu institutsionaalsest raamistikust ega liidu menetlustest, mis on sätestatud ELTL artiklis 218, ning oleks pidanud seda tegema kooskõlas asutamislepingutes välja toodud eesmärkidega.

⁽¹⁾ ELT L 283, lk 1.

Monster Cable Products, Inc. 26. jaanuaril 2012 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 23. novembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-216/10: Monster Cable Products, Inc. versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Live Nation (Music) UK Limited

(Kohtuasi C-41/12)

(2012/C 73/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Monster Cable Products, Inc. (esindajad: advokaadid O. Günzel ja Rechtsanwalt A. Wenninger-Lenz)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Live Nation (Music) UK Limited

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

— tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu (neljas koda) 23. novembri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-216/10;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et kuna Üldkohus jättis hagi 23. novembri 2011. aasta otsuses esitatud põhjusel rahuldamata, siis ei arvestanud kohus menetluse kogu faktilise tausta ja asjaoludega, mistõttu vaidlustatud otsus tugineb ebatäielikele faktilistele asjaoludele. Seetõttu on otsuses jäetud andmata igakülgne hinnang teguritele, mida tuleb segiajamise tõenäosuse hindamisel arvestada. Seega on otsus väär ja sellega on rikutud määruse nr 40/94 ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b.

Apellandi arvates oleks Üldkohus juhul, kui ta oleks läbi viinud nõuetekohase igakülgse hindamise, jõudnud järeldusele, et esimese apellatsioonikoja 24. veebruari 2010. aasta otsus rikub kaubamärgimääruse ⁽²⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b. Kokkuvõttes väidab apellant, et on rikutud määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b, kuivõrd:

Segiajamise tõenäosuse hindamisel ei ole asjaomase tarbijana arvestatud „Ühendkuningriigi keskmist erialaasjatundjast tarbijat“;

Vääralt on kohaldatud väljakujunenud õiguspõhimõtteid, mille alusel tuleb hinnata kaupade sarnasust;

On rikutud põhimõtteid, mille kohaselt segiajamise tõenäosuse hindamisel tuleb arvestada kõiki üksikjuhtumi asjakohaseid tegureid ja muu seas varasema kaubamärgi eristusvõimet.

⁽¹⁾ Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

⁽²⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Euroopa Kohtu presidendi 13. jaanuari 2012. aasta määrus (eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa)) — Attila Belkiran versus Oberbürgermeister der Stadt Krefeld, menetlusosaline: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

(Kohtuasi C-436/09) ⁽¹⁾

(2012/C 73/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Euroopa Kohtu presidendi määrusega kustutati kohtuasi registrist.

⁽¹⁾ ELT C 24, 30.1.2010.